

EG ERI MEIRI ENN MÍTT BREK

– ONKUR VIL KANSKA **HALDA**, AT EG HAVI HAVT EITT **KIKSAÐ LÍV** VIÐ MÍNUM **BREKI**. MEN HEILT **ERLIGA**, SO HUGSI EG **IKKI** LONGUR UM, AT EG **BERI** EITT LIKAMLIGT **BREK**. HETTA ER **FAKTISKT** BARA EIN **PARTUR** AV MÆR, SIGUR 37 ÁRA GAMLA **TÓRA** VIÐ **KELDU**, IÐ STARVAST SUM **LÆRARI** Í KLAKSVÍK

MANNALÍV

Snorri Brend
snorri@sosialurin.fo

– Eg rokni ikki við, at fólk hyggja eftir klæðunum ella oyralökkunum, tá tey møta mær á gøtuni. Tey síggja sjálvandi at eg halti á høgra beini, greiðir Tóra frá.

At síggja til er hon lærarin, sangarin, tjakarin, húsmóðurin og mamman við tí góða orðinum og tí stóra brosinum, júst sum tú og eg. Men tað er kortini ein ávísur munur:

Tóra er ikki brekað, men ber eitt likamligt brek, sum hevur merkt lív hennara síðani hon var borin í heim: Høgra beinið er nevniliga 20 sentimetrar styttri enn hitt.

– Hetta er ikki nakað, sum eg gangi og hugsi um í tí dagliga. Hetta brekið er faktiskt bara ein partur av mær.

– Ja, tá tú spurdi meg um brekið, mátti eg líkasum hugsa meg um, um tað nú var høgra ella vinstra bein sum var tað styttra, sigur Tóra við Keldu, sum gongur við eini beinprotesu hvønn einasta dag.

– Onkur hevur nevnt hetta eitt

træbein, men tað orðið dámar mær ikki so væl, tí tað gevur líkasum heilt aðrar assosiasjónir. Henda protesan hevur fylgt mær alt lívið, men eg kenni so einki til orðið happening og eg eri heldur ongatíð vorðin argað av hesum, slær hon fast.

Hon ið haltar

Tey seinastu árin er nógv tosað um tey brekaðu og um tað at bera eitt brek.

Men tað hevur kortini nógvi størri týdning, at eg eri meiri enn eitt brek, hóast eg væl veit, at eg síggi ikki út sum hini.

– Tey sum ikki kenna meg, síggja meg kanska sum eitt brek. Og onkur hevur enntá sagt, at »Tóra, – tað er hon ið haltar«. Tá eg hoyri slíkt, tá fái eg ilt, tí tað er ein pína, sum liggur onkustaðni her inni í bringuni. Tí hvørki eg ella nakar annar eigur at

eg haldi hinvegin, at fólk eru vorðin betri og betri til at seta prís uppá lívið, óansæð hvussu vit síggja út ella hvussu vit eru skapt.

– So vil eg eisini beinanvegin sláa fast, at eg ongantíð hava takkað Gudi fyri at varð fødd við einum breki. Men eg havi so heldur aldrin verið óð inn á nakran, tí eg beri hetta brekið.

Brekaður í fleng

Longu á ungum árum byrjaði Tóra at svimja við Ægir, ið er svimjifelagið í Klaksvík. Hetta dæmdu henni sera væl, ikki minst tá hon sum 11 ára gomul kom at svimja fyri ÍSB.

– Eg haldi, at hetta var nokk fyrstu ferð, at eg av álvara byrjaði at hugsa um orðið »brek« og »tað at vera brekaður«. Tí sjálvandi, skuldi eg svimja við ÍSB, so merkti tað eisini at eg bar eitt brek. Eg merkti – og eg sá tað ikki minst – at onnur hugdu eftir mær, tí í eini svimjihøll er ein jú rættiliga berur í so máta. Og so vóru tað summi børn, sum beinleiðis spurdu, hvat mær feilti. So fekk eg ein góðan móguleika at forklára teimum, at eg altso bar eitt likamligt brek.

– Hinvegin harmist eg allíkavæl um,

*Eg havi ongantíð takkað Gudi fyri, at eg varð
fødd við einum breki. Men eg havi hinvegin
heldur aldrin verið óð inn á nakran*

Ein orsök til hetta er uttan iva árið 1981, ið varð lýst sum ár teirra brekaðu. Miðvísa arbeiðið hesi 30 árin til at upplýsa og soleiðis bróta niður forðomarnar ímóti teimum ið bera brek, hevur eisini givið úrslit.

Hetta er Tóra eisini fullkomiliga greið um: – Ja, eg beri eitt sjónligt likamligt brek, og tað ger, at eg ikki kann gera alt tað, sum onnur kunnu.

verða defineraður soleiðis, – eg meini: Hvør vil verða defineraður út frá einum breki? Ja, hvør vil vera eitt brek?, spyr Tóra álvarsom.

Og hon heldur fram í sama álvarsama anda:

– Lívið er meiri enn at vera til, tí vit skulu jú liva. Tí havi eg mangan spurt, um eitt eyga kann finna tað veruliga menniskjað aftan fyri brekið? Men